

PŘEROV-HAVÍŘOV

PŘÍLOHA ZPRAVODAJE - HC AZ HAVÍŘOV

03.10.2011

Mistrovství světa U18 v Přerově

Na přelomu roku se uskuteční ve Zlíně a v Přerově „Mistrovství světa žen U18. Vloni ve Švédsku se náš tým proboujel mezi elitu a obsadil 4. místo. Přečtěte si rozhovor s kapitánkou loňské U18 Janou Fialovou.

Před týdnem skončilo mistrovství světa do 18 let, kde česká reprezentace obsadila 4. místo. Tým vedla poprvé Jana Fialová, která v letošní sezóně nastupuje za Banff Hockey Academy v Kanadě. Jak Jana hodnotí mistrovství světa? Čtete...

Marie Marková (Dále MM): Nejdříve nám, prosím, řekni něco o sobě. Tuto sezónu hraješ v Kanadě, minulou sezónu v USA. Proč si se rozhodla hrát v Kanadě?

Jana Fialová (dále JF): Tak já už jsem byla rozhodnuta, že půjdu zpátky do Vermontu. Na poslední chvíli ale přišla nabídka z Kanady. Je tady mnohem víc tréninků a zápasů. Takže ten program vypadal líp a chtěla sem zkusit něco nového. Myslím, že jsem neudělala chybu.

MM: Připravovala ses nějak speciálně na toto mistrovství?

JF: Ani ne, já mám každý den dvě a půl hodiny tréninku, proto mě to tak netrápilo. Jenom jsem šla asi na dva tréninky navíc s chlapci. (dokončení na str. 2)

Seznamte se s dívčím hokejem

Projekt dívčí hokej vznikl v roce 2007 v Brně. Původně to byl jen pokus dát dohromady do jednoho „jednorázového“ dívčího týmu 8 - 10 leté hráčky, roztroušené po různých hokejových klubech. Vše se podařilo hned napoprvé a záhy se začalo rodit něco trvalejšího a s dopadem na výrazně širší věkové spektrum hráček. A tak vznikl z původního výběru Jižní Moravy dnešní Dívčí Hokej. Již dávno překročil hranice české republiky a sdružuje přes 400 hráček různé výkonnosti z mnoha zemí nejen střední Evropy, ve věku od 5 do 20 let. Máme své regionální spolupracovníky na Slovenku, Maďarsku, Rakousku a Německu. Tito naši spolupracovníci a partneři mají svou autonomii a to s ohledem na odlišnosti sportovní i právní v jednotlivých členských zemích. Zároveň však pracujeme ve shodě a své akce vzájemně koordinujeme.

Dnes je již běžné, že v Evropských členských zemích IIHF hrají hokej děvčata od nejtútlejšího věku. Až na výjimky jsou tyto dívky součástí normálních chlapeckých týmů. Není jich mnoho, ale neustále jich přibývá. Mění se i postoj národních hokejových svazů k ženskému hokeji jako takovému. Je to olympijský sport a je v zájmu IIHF, aby jím i zůstal. Vztah jednotlivých národních svazů k ženskému hokeji je různý. Najdou se země, kde jsou děvčata a ženy s hokejkou téměř rovnoprávné vůči chlapcům a mužům, ale ve většině případů je to nepoměrně složitější. Myšlení lidí a v tomto případě hokejových funkcionářů se mění velmi pomalu. Ale nedivme se jim. Vždyť vyrůstaly v době, kdy žena s hokejkou, byla něco nepředstavitelného. Přesto je tu vidět zřetelný pokrok. Kromě seniorských reprezentací a reprezentací U18 se začínají rodit reprezentace do 15 let a to v závislosti na velikosti členské základny v jednotlivých zemích. Zde jsou však již velké rozdíly. Někde tuto věkovou kategorii bere národní hokejový svaz jako nechtěné dítě, jinde chápe nutnost doby a někde bohužel nechápe nic. Ale pokud budeme považovat iniciativu IIHF, která přinutí jednotlivé členské země, které se hlásí k ženskému hokeji, aby vytvořily a oficiálně podporovaly ženské reprezentace U16, za jednoznačně pozitivní, tak tím výčet podpory dívčímu hokeji ve většině případů končí.

Nikoho již většinou nezajímá, kolik děvčat a v jakých podmínkách vyrůstá v těch nejmladších kategoriích od 6 do 12 let. Tato děvčata jsou ponechána vlivu náhody. Začnou..., skončí a nikdo si toho nevšimne. Nikdo se jim nevěnuje. Nikdo pro ně nedělá společné dívčí programy. A přitom tato děvčata to mají v jinak v ryze chlapeckém kolektivu mnohdy velmi těžké. Stačí jeden funkcionář nebo trenér, který má na holku s hokejkou „klasický“ názor a hráčka to hned pozná. Ale stejně tak to může být její spoluhráč, nebo „zakomplexovaný“ rodič některého spoluhráče. Mnohdy okolí nevidí, či nechce vidět, že děvče je prostě děvče. Není to kluk. Má jiné fyzické dispozice, které se začínají projevovat již kolem osmého roku dívky. V tomto věku začínají děvčata oproti chlapcům ztrácet rychlostně i silově a s přibývajícím věkem se tento rozdíl zvětšuje. Stejně tak po psychické stránce jsou děvčata jiná, což si uvědomuje ještě méně lidí. Je to věc, která není vidět. A v tomto bodě to má trenér, který má v týmu děvče, velmi náročnou práci.

A proto vznikl tento projekt. Jeho cílem je, nacházet hráčky již od nejtútlejšího věku, kontaktovat je a nabídnout jim a jejich rodičům, zapo-

Jana Fialová U18—dokončení

MM: Jaké to je být na mistrovství jako kapitánka?

JF: No tak je to každopádně něco jiného, než jako hráčka. Je to větší zodpovědnost za tým. Byla sem docela nervózní, ale holky byly super. Takže jsem až tak moc práce neměla. Myslím si, že je to dobrá zkušenost.

MM: Na mistrovství U18 jsi nebyla poprvé, přesto poprvé ve Švédsku. Co tě nejvíce překvapilo?

JF: Asi, že každá skupina hrála někde jinde. To se mi ještě nestalo. Vlastně jsme vůbec neviděli jiné týmy hrát. To bylo jiné, ale jinak si myslím, že všechno bylo tak trochu normální.

MM:Prosím, popiš, jak jsi vnímala průběh mistrovství

JF: Ten den, když jsme se probudily a věděly jsme že nás čeká zápas s USA, tak jsme si říkaly: "Cože, už dneska, už to začalo" a bylo to divné. Ale na Švédky jsme se už soustředily normálně. Ale "bohužel" nám to nevyšlo. Po tom zápase jsem byla hodně naštvaná, protože jsme fakt všichni makali, ale prohráli o blbý gól. Pak jsem se uklidnila a říkala si: "Ať hlavně nehrajeme zase o sestup a Japonky jsme porazily..." na Němky jsem si osobně hodně věřila, i když jsem věděla, že ve skupině podlehly jen Kanadě. Věděla jsem, že je můžeme porazit a taky se tak stalo. Zápas o bronz je těžké okomentovat, protože jsem věděla, že taková šance být třetí na světě není každý den a asi už ani jiná nebude. První třetinu jsme hrály mizerně, ale opravdu hrozně. Nevím, jako bychom se bály. Druhá byla o něco lepší, ale ne o moc. Líbilo se mi, že jsme se nevzdaly a kously jsme se. Alespoň tu třetí třetinu jsme odehrály pořádně, i když nám tam nic nespadlo...

MM: Jaké tři věci – události na tebe na mistrovství světa nejvíce zapůsobily?

JF: Hodně na mě zapůsobilo, že vlastně o třetí místo hrály oba týmy, které postupovaly až ze třetího místa takže to bylo zajímavé a vlastně myslím, že je to první rok kde byl vidět i rozdíl mezi výběrem Kanady a USA. Také na mě zapůsobili všichni ti lidi tam. Byli přátelští. I ostatní týmy. Snad jenom my s Finkami jsme se nepohodly. Jinak chování všech těch lidí bylo opravdu hezké. Co na mě zapůsobilo úplně nejvíc, byl náš český tým. Byla to skvělá, ale opravdu skvělá parta. Jsem ráda, že jsem s nimi ten týden mohla strávit a bylo to bombovní, i když jsme nedosáhli na bronz. Ale my jsme se podporovaly, tahaly jsme za jeden provaz všichni od začátku do konce.

MM:Co bys poradila hráčkám, které chtějí být v reprezentaci U18?

JF: Tak asi hlavně ať pořádně makají a hlavně ať se nevzdávají za žádnou cenu, protože to za to opravdu stojí se dostat do toho týmu...

Od kdy hraješ hokej: přibližně od 3 nebo 4let

Za jaké týmy jsi nastupovala: Orlová (kluci), Bohumín (kluci), Karviná (ženy), HC Kladno (kluci), PZ Kladno(kluci), HC 2001 Kladno(ženy), Rice Knights (Vermont stars) a teď jsem v Banff Hockey Academy.

SEZNAMTE SE S DÍVČÍM HOKEJEM—DOKONČENÍ

jení do našeho projektu. Tento projekt chce, aby se stejně stará děvčata potkávala nejen v rámci svého regionu, ale nejlépe celé Evropy. Proto vyhledáváme mládežnické turnaje, byť většinou chlapecké, v rámci kterého hrají dívčí týmy složené z hráček různých klubů a různých národností. Děvčata navazují nová

přátelství a mnohdy až na těchto akcích pochopí, že „ona“ není jediná a že když hraje holka hokej, že je to normální. Ze zkušenosti vím, že se tyto akce děvčatům líbí a rády se na ně rády vracejí. Výsledkem je skutečnost, že děvčata zapojená do tohoto projektu nemají důvod končit. Tzv. „hokejová úmrtnost“ těchto hráček je jednoznačně minimalizována. A to přece není tak špatné. UVědomme si, kolik úsilí, času a energie všech zúčastněných výchova každé hráčky stojí. A když skončí, všechna tato námaha byla zbytečná. Navíc hráčky mají výkonnostní srovnání se stejně starými děvčaty z jiných klubů a zemí, což je určitě spravedlivější měřítko než srovnávat dívku s jakýmkoliv chlapcem. Nutno však říct jednu základní věc. Když dívky rostou v chlapeckých týmech, určitě není špatné a to zejména z pohledu jejich hokejového růstu.

Tento projekt navíc přispívá ještě k jedné věci. Účastí dívčího týmu na chlapeckých turnajích, funguje tento projekt také jako projekt zaměřený na nábor nových hráček. Mnoho rodičů od soupeřových hráček, teprve tam zjišťuje, že děvčata hrají hokej celkem běžně a poměrně dobře. Praxe nám jasně ukázala, že tam kde jsme s dívčím týmem několikrát byli, že se začal měnit pohled na dívky a ty se do klubu začaly hlásit. Avšak i dívky chtějí vyhrávat, nebo alespoň mít šanci vyhrávat. A tak „nedej bože“, že dívčí tým s ročníkovou výhodou pro dívky (1-2 roky) uspěje, nebo dokonce vyhraje. V mnoha případech to někteří rodiče a funkcionáři již „nerozchodí“ a tak nás příště nepozvou.

Neměl bych zapomenout ještě na jeden důležitý aspekt naší práce. Mnohdy se stane, že pro některé hráčky fungujeme jako jakási „záchranná síť“, nebo prostor pro „hokejový start“. Jak již jsem se zmínil, stačí málo, aby dívka v chlapeckém týmu nebyla vítána, nebo aby se přestala cítit dobře. V takovém okamžik, jsme schopni ji zapojit do našeho programu a pomůžeme jí překlenout kritické období. A podobně je to i v případech, kdy dívka chce začít hrát hokej v pozdějším věku. Např. v 10 ti letech. V mnoha klubech ji již nepřijmou s tím, že je pozdě (nepřijmou ani chlapce). Avšak když dívka začíná v 10 tak v pojetí ženského hokeje to pozdě není. Zde nabízíme jasnou pomoc. Může trénovat v „mateřském“ klubu ve svém městě, ale zápasy může hrát s dívčím týmem. Již několikrát se to vyplatilo, a časem ji její „mateřský“ klub zařadil do sestavy. V našich aktivitách se však zaměřujeme nejen na samotné zápasy. Pořádáme specializované dívčí hokejové kempy, stejně tak týdenní jako víkendové. Vytváříme další doplňkové programy pro naše hráčky. Pokud je ze strany klubů zájem, pomáháme jim s nábořem nových hokejových nadějí. Podporujeme vznik dalších ženských a dívčích hokejových klubů. Ne vždy se však sekáváme s pochopením a vstřícným postojem klubů a svazů. Naše cíle jsou však jasné. Pomocí rozvoji tohoto sportu v Evropě a vytvoření rovnoprávných podmínek pro dívčí a ženský hokej jako takový. Stejně tak chceme dosáhnout navýšení a zkvalitnění členské základny. Bude to dlouhá cesta k vytčenému cíli. Avšak na této společné cestě je nás stále víc.

Pavel Krček

Generální manažer projektu

ERROR: typecheck
OFFENDING COMMAND: mul

STACK:

255
[1.0 0.0 0.0 -1.0 0.0 7016.67]
50